

Draai om je oren

Jazz en meer - Weblog

Concert

Verhalen zonder woorden

Vanbinsbergen Playstation, vrijdag 8 september 2017, Paradox Tilburg

Een verzamelplaats, een plek voor verbinding, een ontmoetingsplaats. Voortbordurend op playstation, de naam van Corrie van Binsbergens laatste nieuwe band, moet ik concluderen dat het allemaal iets toevoegt. En dan in de context van muziek; een ruimte waar gespeeld wordt.

Van Binsbergen verzamelt verhalen. Ze heeft een voorliefde voor literaire projecten, maar deze keer niet. Of toch wel? Haar album heet dan wel 'Tales Without Words', maar dat wil niet zeggen dat de woorden er niet zijn. Je moet ze alleen zelf ontdekken. Dat alle acht muzikanten zittend musiceren brengt rust, maar ik zie

het ook als een geste aan het publiek, om daar de verbinding mee op te zoeken. De muziek wordt intens gespeeld en de arrangementen zitten zo ingenieus in elkaar dat de verhalen als vanzelf verschijnen. Daar zit de grote kracht van Van Binsbergen als componist. Daarnaast is ze een begenadigd gitariste. Ze heeft de gave om de stap naar binnen maken en iets heel klein en delicaat te vertolken. En ook al kon ik het verlangen niet altijd onderdrukken om haar ruigere ontsnappingen te horen, af en toe stapte ze even groter uit in haar soli. Zonder daarbij aan zichzelf en het groepsgeluid voorbij te gaan overigens.

Van Binsbergen heeft natuurlijk wel hele duidelijke keuzes gemaakt in de uitvoering van dat groepsgeluid. Ze laat zich omringen door stuk voor stuk muzikanten van grote klasse, die in staat zijn de verhalen vorm en inhoud te geven naar het idee van de ontwerper. De woorden te verklanken. En wat doen zij dat goed! Het heeft alle facetten van een hechte muzikale familie – met Corrie van Binsbergen als madre familias - die elkaar koste wat kost aanvult en ondersteunt - kortom: sterker maakt. Hierbij het blazersensemble even apart te benoemen - zonder iemand tekort te willen doen, ik zou hierbij in complimenten blijven vervallen. Want dat vormt toch wel voor een groot deel de sjeu van deze band. Met een stip voor de jonge hoornist/cornettist Morris Kliphuis, die het kleurenpalet uitbreidt met vakkundige speelsheid.

De muziek? Die varieert van ingetogen, reflecterend en lyrisch naar open, ritmisch en swingend. Heel dynamisch, veel energie dus. Het laat je afwisselend ontroeren, verrassen en amuseren. Genieten dus voor het enthousiaste publiek in een lekker vol Paradox. De ontmoetingsplaats. Kringetje rond.

[Klik hier](#) voor foto's van dit concert door Donata van de Ven.

Labels: [concert](#)

(Donata van de Ven, 18.9.17) - - [\[naar boven\]](#)

Menupagina's:

- [Archief](#)
- [Artikelen](#)
- [Cd-recensies](#)
- [Concertrecensies](#)
- [Colofon](#)
- [Festivalverslagen](#)
- [Interviews](#)
- [Jazz in memoriams](#)

Blijf in de picture met een [gratis jazzbanner!](#)

